

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarlon Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

...o□o...

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela „Solidaritatea”: Comunicat. — Intelectualitatea și legătura cu nația. — Modificarea Legii timbrului. — Legea amnistiei fiscale. — Comunicat.

Dela „Solidaritatea”.

COMUNICAT.

Președintele nostru D-l Dr. Aurel Vlad în ziua de 3 August a. c., a intervenit la D-l Ministru de Finanțe Dr. Gheorghe Leon și la D-l Secretar General Demetrescu pentru aplicarea mai echitabilă a taxei de 0,50% asupra acțiunilor societăților anonime, prevăzută de paragr. 16, art. 15 din Legea timbrului, introdusă prin Legea modificatoare din 18 Iunie 1940. D-l Ministru de Finanțe și D-l Secretar General au promis, că vor da o circulară Administrațiilor Financiare, ca impunerea acțiunilor, cari nu sunt cotate la Bursă, cu taxa de 0,50% să se facă pe baza valorii reale, adică pe baza prețurilor obținute la vânzarile făcute. Iar băncile, cari au fost impuse pe nedrept, cu taxă exagerată, pot cere rectificarea impunerii dovedind pe ce preț s'au făcut ultimele transacțiuni, iar suma plătită în plus se va bonifica pentru achitarea taxei, ce va fi scadentă în viitor.

„SOLIDARITATEA”.

Intelectualitatea și legătura ei cu nația.

Cuprinsul noțiunii de intelectual nu este înțeles întodeauna în adevărata lui valoare, deoarece în general se pleacă în caracterizarea și nuanțarea lui, dela numărul de clase școlare absolvite. Fără să se poată neglija importanța școlii în formarea intelectualului, se poate totuși spune că nu ea este elementul fundamental care caracterizează pe omul intelectual, ci în această privință intervin factori noi cari sunt legați de personalitatea și structura cerebrală a individului însuși. De aceea nu este suficient ca cineva să fi absolvit o școală superioară pentru a fi considerat ca intelectual, ci este necesar ca pentru a primi această consacrară, omul să pătrundă adâncul lumii și al vieții și să privească acest adânc dintr'un punct de vedere particular pe care să-și clădească un rost și o chemare. Numai dacă cineva își înalță privirile sale peste nivelul comun al manifestărilor de toate zilele și își croiește un fel propriu de a interpreta munca și gândirea formându-și din aceasta un îndreptar de viață, numai atunci se depărtează de valul mare al omenirii care aleargă pentru un simplu orizont îngust măcinându-și zilele fără nicio preocupare de sbuciumul general și sensul su-

perior pe care-l pune în mișcare trăirea în adevărata ei chemare. Ori pentru a interpreta adâncul lucrurilor nu este absolută nevoie de școală; este adevărat că de cele mai multe ori ea deschide cugetarea făcându-i drum spre spații abstracte, dar tot așa de adevărat este că gândirea își poate exercita misiunea sa și fără să treacă prin ordinea naturală a programelor înfățișate de ierarhia bucoanelor. Eminescu, poetul românesc care a avut mai caracteristice inspirații pentru a îndruma neamul românesc pe drumul său de misiune și creație, n'a prezentat la activul său un număr prea mare de școli absolvite și nici prea foșnitoare diplome. A avut însă înțelesul adânc al menirii neamului românesc și cu rezonanțe care și astăzi vibrează și vor vibra cine știe cât, a arătat neamului său care-i sunt misiunile și idealurile.

De sigur însă că școala ajută formarea intelectuală. Ea pune pe om în fața unor sisteme de cercetare, a unor metode de conduită; ea poate să facă să iasă mai repede la iveală intuiția mornită a celor cari sunt capabili să înfățișeze rostul vieții sub alte laturi de manifestare și să dea astfel omenirii impuls spre orientări deosebite care să fecundeze în sens cu totul nou strădania celor din jur. Școala deci poate grăbi formarea unui intelectual, dar nu-l poate crea dacă lipsește dotarea spirituală care să lucreze într'un sens activ; într'o mișcare de răscolire, a potențialului lui spiritual. Mai curând sau mai târziu însă cel ce este creat să vadă lucrurile care-l înconjoară într'un ansamblu de forțe vitale care se ciocnesc și se înfruntă reciproc, va putea să conceapă și fără prea mari diplome, o lege de interpretare căreia să-și consacre preocupările spre a o pune în evidență pentru orientarea celor din jurul său. Căci să nu se treacă cu vederea un specific „sine qua non” al intelectualului: el nu gândește pentru sine, ci pentru cei care trebuie să-l urmeze.

A fost o vreme când problema intelectuală era privită prin marea prismă a umanității. Intelectualul era considerat ca atare dacă-și consacra puterile sale spirituale spre a face din lume un organism total în care fiecare individ să se integreze fără reticențe. Nu se puneau atunci

problema diferențierii de limbă, religie și de depărtări terestre, ci fiecare om trebuia să se considere ca făcând parte din marea familie a omenirii.

Dar ca orice manifestare organică, gândirea reacționează în fața elementelor reale ale naturii. De aceea umanismul a trebuit să cedeze din cugetarea sa abstractă și să se conformeze unor manifestări legate structural de un obstacol care nu putea fi înlăturat: diferențierea omenirii în grupuri cu afinități și legături mult mai apropiate unele de altele, decât puterea care le atrăgea în marea masă anonimă a lumii. Limba, legea, mediul geografic, etc., toate acestea impuneau diferențieri inevitabile în gândirea intelectuală și astfel umanismul a trecut dela general la special; dela masă la parte organică componentă, îndrumând creația spirituală să accepte concretul și realitatea cari se traduceau prin recunoașterea națiunii cu toate diferențierele sale specifice. În felul acesta este natural că gândirea omenească s'a integrat adânc în cercetarea fenomenului național și a luat un drum invers, făcând din național puntea de trecere spre umanitar.

Odată cu diferențierea aceasta etnică a lumii și cu dezvoltarea conștiinței că drumul spiritual uman traversează pe cel național, pe care nu-l poate în niciun fel neglija, popoarele au dat la iveală după puterea lor de manifestare legea fundamentală după care înțeleg să-și croiască și să-și desfășoare viața. A fost un beneficiu neprețuit pentru o națiune să-și poată manifesta în liniște și nesilită de nimeni voința sa de a-și îndruma destinul pornind dela realitățile înconjurătoare. Nici nu este de mirare că popoarele mari cari de altfel se pare că au avut și sorți mai deosebiți decât cele mici, au încrustat pe răbojul istoriei zi de zi și an de an, chemarea care le leagă cu lumea și misiunea pe care și-au fixat-o. În felul acesta au dezvoltat o atmosferă proprie în care cel chemat se simțea dator să adauge în continuu și permanent noile orizonturi care se deschideau și astfel să amplifice și să lărgească un ideal, fără de care nu există dovadă de trăire. De aceea națiunile respective au înaintat pe făgașul material și spiritual și se mândresc cu ceea ce

din prisosul lor specific au putut da omenirii.

România, fara noastră a tuturor Românilor, și care este astăzi atât de lacomită din toate părțile, n'a avut nici în trecut parte de elipe liniștite. Desvoltarea sa materială și spirituală a avut un drum plin de spini și de obstacole. În primele începuturi ale formațiunii noastre ca nație, a trebuit să îndurăm loviturile date de toate hoardele sălbatice cari în mișcarea lor nomadă dela răsărit în spre apus, erau atrase de frumusețea locurilor noastre. Multă vreme deci a trebuit să treacă spre a se putea începe munca unei consolidări. Dar abia au încetat barbarii dinspre răsărit și alte valuri de oameni nesățioși, alte lifte pornite din pustiiurile orientului apropiat au început să-și facă drum peste plaiurile, apele și câmpurile noastre. A trebuit ca înertarea noastră să fie permanentă spre a fi ne piept unor invaziuni nesfârșite care au produs o învălmășeală și o dezorientare de nedescris. Secole întregi deci nația românească a trebuit să stea cu arma pregătită spre a-și apăra nu numai avutul material, ci mai cu seamă ființa sa etnică. Iar când după secole de svârcoliri luminișurile s'au arătat, românii s'au găsit împărșiți între multe stăpâniri străine care mai de care mai grăbită să-i înăbușe în ființa și existența lor.

În aceste împrejurări, când existența întreagă a unei nații s'a redus la lupta ei contra cutropitorilor de toate felurile, este dela sine înțeles că multă vreme nu s'a putut desvolta o viață intelectuală. Din când în când doar aparițiuni geniale luminau ca o cometă în mers calea spiritualității românești și se stingeau fără continuitate, lăsând iarăși o beznă compactă în vâltoarea fără de seamă a truditei vieți românești. În aceste timpuri doar intuiția noastră fără de egal și legătura sufletului nostru cu pământul, ne-au ajutat să înlăturăm greutatea și să răzbatem fără greș, pe calea misiunii noastre, căci o precizare a ei într'un cadru de perfectă stabilitate, lipsea cu desăvârșire.

Dar mai târziu zorile au început să mijească. Viața noastră intelectuală și spirituală s'a recules și înădind licăririle sporadice ale trecutului a început să zidească încetul cu încetul o lege a impe-

rativului nostru național și spiritual. Aproape în toate colțurile pământului românesc, chiar dacă nu se găseau în cuprinsul Statului român independent, energii latente au răbufnit cu putere la suprafață și au luat în cercetare spre a fixa cu precizie rosturile și legăturile noastre cu pământul pe care-l stăpânim. Din începuturile modeste s'a clădit astfel o lozincă pe care lumea trebuie să o cunoască deoarece ea este firească și naturală: trăim aici în baza drepturilor noastre și nu le vom ceda, orice și oricine ne-ar forța. Forța poate să ne silească la ceva, dar conștiința noastră rămâne peste veacuri convinsă că nimeni nu ne poate zdrobi spre a ne călca în picioare. Unitatea noastră în gânduri și simțăminte va rămâne neștirbită și istoria e martoră că ea a lucrat ori de câte ori a fost cazul, fără ca lanțurile despărțitoare să o poată ține în frâu. La aceste concluziuni a ajuns cartea destinului nostru.

A fost și la noi ca pretutindeni chemarea intelectualității să fixeze principiile existenței noastre. Această intelectualitate a răsfoit filele învechite ale istoriei noastre și scrutând trecutul ne-a făurit lozincă zilelor de totdeauna. E cu atât mai mare meritul intelectualității românești cu cât ea s'a lovit pretutindeni de împrejurări neprielnice manifestărilor sale, pe lângă faptul că abia a putut să se formeze în cele câteva decenii cari s'au scurs dela proclamarea independenței României. În Ardeal ea a întâmpinat greutatea și mai mari, căci vitregia era și mai accentuată. Totuși vitalitatea românească a putut învinge toate piedecile și ne-a pus astfel în situațiunea de a ne afirma ca popor cu toate dotările noastre specifice cari au contribuit la cultura universală într'o măsură accentuată.

Este meritul intelectualilor noștri din Ardeal, că oricât de puțini au fost încât se pot număra pe degete, au ținut cont în activitatea lor de realitățile care se impuneau mai cu tărie spre a trezi conștiințele tocmai când era mai multă nevoie. Aceasta însemnează că nu s'au încadrat în speculațiunile generale ale filosofiei metafizice ci s'au legat de nevoile pământului dând nației respirația spirituală necesară. Nimic n'a fost mai

necesar în trecutul nostru apropiat, decât ca intelectualii să scruteze adâncurile firei noastre și din ele să scoată la iveală aceea ce se încadra mai imperios în hrana spirituală a vremii.

D-l prof. universitar Ioan Lupaș, care și-a serbat în ziua de 9 August împlinirea vârstei de 60 ani, este poate prototipul intelectualului român cu adânci înțelegeri și rezonanțe în misiunea conducătoare de a fixa criteriul existenței românești pe calea ei cea adevărată, pornind dela cele mai actuale imperative. Domnia Sa în munca neprețuită pe care a desfășurat-o, a scos la iveală nu numai începuturile acestui neam și lupta lui de toate zilele pentru a-și apăra glia, ci i-a purtat în același timp prin fața ochilor sufletești, icoane neperitoare a nobelilor morale ale figurilor reprezentative cari au ilustrat neamul românesc și cari i-au croit o soartă mai bună. În felul acesta d-l prof. I. Lupaș a știut să se lege de manifestările caracteristice ale neamului pe care-l reprezenta și să-l facă să înțeleagă prin sine însuși, că el formează un rezervor nesecat de puteri care puse fiind la contribuție sunt în stare să indice calea cea adevărată care trebuie urmată.

Am făcut mai sus diferite reflexiuni asupra firei intelectualului și am arătat că el poate fi și fără de școală, dar că școala îi sistematizează și îi coordonează puterile de muncă. Am plecat dela aceste reflexiuni dela însuși exemplul viu care ne stă înainte. Structura intelectuală a d-lui prof. I. Lupaș întruchipează în sine pe intelectualul metodic și superior care a lărgit prin școală anumite dotări înăscute. Vieța sa și-a închinat-o adevăratului ideal care trebuia să fie propovăduit, pentru ca nația românească să capete intuiția măreției sale spirituale și să-și cunoască sensul vieții. În aceste condițiuni d-l prof. I. Lupaș s'a legat de destinul românesc integrându-se în ceea ce el are mai pur și mai caracteristic. De aceea Domnia Sa face parte din puținele figuri reprezentative ale românismului din Ardeal. Zicem din puținele figuri, pentru că într'adevăr cu spiritul și formațiunea spirituală a Domniei Sale, nu erau pe vremuri prea multe exemple în Ardealul nostru robit. De aceea mai bine ca la oricare, la d-l prof. Lupaș se poate

juceca din ceea ce a scris și din ceea ce a propovăduit că și-a pus chemarea și înzestrarea în slujba nației și a îndrumării sale.

Dar ar fi cazul să atingem aici și o altă înfățișare a lucrurilor. Scriem aceste rânduri într'o revistă care se mărginește la un anumit sector de manifestare: la viața economică. Are vre-o legătură acest fapt cu jubileul de care ne ocupăm? De sigur că da. Greșit se crede că viața economică este o manifestare vădit materială. În fond ea face parte din lupta adâncă pentru existența colectivă și un popor care o neglijează e menit dispariției. De aceea cel care scrie istorie, scrie prin esență viața economică. Iar aici să fim înțeleși: nu este vorba de a limita, ca socialistii materialisti, trăirea unui popor numai pe fundalul său economic. Nu, niciodată. Este însă vorba de a integra viața economică în cuprinsul larg al istoriei unui popor. Iar dacă privim astfel lucrurile ele se schimbă cu desăvârșire. Istoria este o svârcolire de vieți în care ansamblul manifestărilor se completează reciproc în sensul unui întreg bine conturat. În momentul în care un popor se vede nevoit să-și croiască o soartă mai bună, el pune în mișcare toate rezorturile sale pentru ca întregul să fie rotunjit. Dacă nu are această grijă, fatal vor interveni rostogoliri căci dezechilibrul între un sector și celălalt al vieții, nu va întârzia să se manifeste. De aceea înțelegem de ce istoricul nostru d-l prof. I. Lupaș în a sa carte: „Istoria unirii românilor“ a conturat o generală expunere a sforțărilor românești spre unire, dând importanță aproape egală tuturor sectoarelor vieții noastre naționale.

De altfel Domnia Sa nu a fost absent nici din sectorul practic al vieții economice. În calitate de membru al Consiliului de administrație al băncii „Albina“ din Sibiu a adus acesteia servicii neprețuite. A încrestat periodic pe răboj fulgerile ungurești cari în progresul nostru financiar vedeau un cui ce se înfigea tot mai adânc în coșciugul iredentismului unguresc și apăra cu biciul științei ori de câte ori cunoscuta megalomanie maghiară pornind dela minciuni și înfumurări, ponegrea fapta noastră menită să dea viață și suflet, conștiinței naționale.

Departa de a se menşine în tipare consacrate, d-l prof. Lupaş a primit să patroneze cu numele său înjghebări sfi-oase de ajutor reciproc, cum este Asociaţia cooperativă a funcţionarilor dela Primăria Sibiu, care-i poartă numele. Primind această chemare Domnia Sa a înţeles să se lege tot mai mult de manifestările economice şi sociale care formează caracteristica vremurilor şi care sunt menite să pună pe drumuri noi, economia românească. Este în aceasta un suprem omagiu adus sforşărilor ca naţia să întruchipeze în sine o structură socială sănătoasă şi cu un echilibru desăvârşit, să se ridice pe un pedestal tot mai solid în afirmarea ei în lume.

În afară de aceasta, adecă de înţelegerea deplină a fărîei substraturilor economice pentru vieaşa unui popor, Domnia Sa a examinat în diverse studii datele speciale ale situaţiei noastre economice dându-le îndrumarea generală spre o sănătoasă dezvoltare care să permită poporului românesc să se consolideze. Astfel articolul „Toate plugurile umblă“, care a băgat groaza în căpeteniile ungureşti de pe vremuri şi i-a adus o condamnare fără de care adevăratul luptător român de pe vremuri nu se putea consacra în Ardeal, cuprinde în sine legea istorică a pământului propriu şi o reprezentare desăvârşită a legăturii poporului nostru cu glia căreia îi consacră toate puterile sale. Alte articole şi studii: „Altruismul băncilor româneşti din Transilvania“, „Un bancher al Transilvaniei în secolul al XVIII“ ilustrează desăvârşit misiunea aşezămintelor noastre de credit în fosta Ungarie, făcând din ele o citadelă de rezistenţă naţională şi dă importanţa cuvenită muncii productive şi creatoare care se depune în acest domeniu. În fine articolul „Muncitorii noştri industriali“ arată grija unei bune dezvoltări a straturilor sociale, aşa cum îi şade bine unei naţiuni echilibrate economiceste.

Am înşirat aceste articole nu ca o definiţie a muncii sale creatoare ci ca un corolar al unui crez intelectual, care se sprijină pe partea de temelie a naţiei în conduita sa morală scofând la iveală toate punctele de reper care trebuie atinse, aşa cum se poate contura definitiv misiunea unui intelectual. De aceea vieaşa economică este tot aşa de tributară recunoştinţei d-lui prof. Ioan Lupaş ca şi vieaşa noastră culturală, socială şi naţională.

Nu mergem mai departe în aceste rânduri cu ceea ce însemnează activitatea d-lui prof. Lupaş în domeniile muncii complimentare pe care Domnia Sa a desfăşurat-o. Se va face de sigur menţiune despre aceasta de aceia care cunosc mai adânc diversele laturi ale fecundeii Domniei Sale strădăni ca: profesor, om de stat, slujitor al altfarului, etc. Noi am ţinut numai să evidenşiem cât de rodnic pentru spiritualitatea românească s'a integrat munca şi strădania intelectuală pe însuşi sufletul naţiei; cât de adânc a înţeles Domnia Sa că misiunea unui intelectual cea mai arzătoare este să definească rostul poporului în lume, pentru ca să se formeze o busolă de orientare în marele sbucium pe care-l închide universul prin trăirea şi existenţa popoarelor. Căci fără această busolă un popor e supus pieirii.

Este deci meritul intelectualităţii româneşti în cuprinsul căreia d-l prof. Lupaş formează o personalitate radiatoare de energie, că în scurt timp poporul a fost pus în cunoştinţă de cauză atât de adânc de rostul lui în lume, încât românul are conştiinţa formată că trăieşte cu dreptul şi pe pământul lui având o misiune înaltă de îndeplinit: să ţină permanent flacăra idealurilor româneşti pe aceste plaiuri. În momentul în care poporul şi-a făcut această convingere, intelectualitatea românească poate să spună cu drept cuvânt şi cu conştiinţa împăcată, că a adus spiritualitatea şi idealul la acelaşi nivel pe care alte popoare mai înaintate, îl atinseseră de multă vreme. Naţia deci a fost ridicată dintr'o simplă turmă anonimă în personalitate colectivă vie, purtând în sufletul său inspiraţiuni spre culmi mai înalte, spre ţeluri mai superioare.

Am avut la timp o intelectualitate. O intelectualitate legată de ogor şi de brazdă cu care împreună ea s'a înălţat pe sine. Nu s'a terminat misiunea acestei intelectualităţi pentru că vieaşa are permanent nevoie de o răscolire a energiilor. De aceea dorim ca d-l prof. Lupaş să mai trăiască alături de sufletul poporului încă mulţi ani fericiţi şi plini de vigoare, pentru a îndruma cu aceeaşi neseacă putere, vieaşa poporului român în ceea ce are mai nobil şi mai înălţător: indicarea viitorului spiritual pe care românimea trebuie să-l aspire.

Ing. GHEORGHE BRĂNDUŞ.

Modificarea Legii timbrului.

În Monitorul Oficial Nr. 184 P. I. din 10 August a. c., pagina 4098—4100 a apărut „Decretul-Lege Nr. 2661 pentru întregirea unor cote prevăzute la art. 14 și art. 15 și pentru modificarea, completarea și adăugirea unor dispozițiuni din Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice, a art. 40 din Legea pentru unele măsuri financiare aplicabile pe exercițiul 1940/1941, pentru modificarea art. 2, lit. F. și com-

pletarea art. 10 din Legea impozitului pe lux și cifra de afaceri și pentru modificarea, completarea și adăugirea unor dispozițiuni la capitolul III. al Legii pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale pentru apărarea țării și la decretul-lege din 4 Iunie 1940*.

Conform art. I. din acest Decret-Lege, cotele de impozit prevăzute la art. 14 și 15 din Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice se întregesc după cum urmează:

Art. 14 par.	1 al. 1	acțiunile soc. an. în comandită	dela	1,68 ⁰ / ₁₀	la	2 ⁰ / ₁₀
" "	2 "	1 obligațiunile soc. comerciale	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	3 "	1 acțiunile și oblig. soc. străine	"	3,24 ⁰ / ₁₀	"	4 ⁰ / ₁₀
" "	5 lit. a)	al. 2 depoz. de valori, numerar și bunuri pe termen până la 1 an <i>la partic.</i>	"	0,84 ⁰ / ₁₀	"	1 ⁰ / ₁₀
" "	5 "	a) al. ultim idem pe termen peste un an sau fără termen	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	5 "	b) al. 1 idem, la comerc. și industriași	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	5 "	b) al. 2 " " societăți comerciale	"	0,84 ⁰ / ₁₀	"	1 ⁰ / ₁₀
" "	5 "	c) al. 4 convenț. de comodat la bănci	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	5 "	c) al. 5 idem, dacă sunt gar. cu gaj sau fidejusiune	"	0,48 ⁰ / ₁₀	"	0,50 ⁰ / ₁₀
" "	6 al. 1 și 2	<i>deschideri de credite la bănci între comercianți sau între industriași și comercianți</i>	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	7 al. 1	<i>convenț. gar. cu gaj, mărfuri, titl. cambii, creanțe etc. la bănci com. și ind.</i>	"	0,48 ⁰ / ₁₀	"	0,50 ⁰ / ₁₀
" "	8 al. 1	<i>convenț. de impr. chirograf., gaj, fidejusiune, novaț. etc. pe termen de un an</i>	"	0,84 ⁰ / ₁₀	"	1 ⁰ / ₁₀
" "	8 al. 2	<i>idem, pe termen mai lung sau fără</i>	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	9 al. 1	<i>act. de gar. creanțelor, gaj simplu, supliment de gar. etc.</i>	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	10 al. 1	<i>cesiuni și răscump. de creanțe</i>	"	0,72 ⁰ / ₁₀	"	1 ⁰ / ₁₀
" "	11	<i>contracte de editură</i>	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	12 al. 1	<i>cesionarea recipis. de depozit (docuri)</i>	"	0,36 ⁰ / ₁₀	"	0,40 ⁰ / ₁₀
" "	12 al. 2	<i>primul gir la bul. de gaj (warante)</i>	"	0,24 ⁰ / ₁₀	"	0,30 ⁰ / ₁₀
" "	18 lit. a)	<i>poliș. de asig. pe viață sau accid.</i>	"	3,24 ⁰ / ₁₀	"	4 ⁰ / ₁₀
" "	18 lit. b)	<i>poliș. de asig. incend. sau alte risc</i>	"	8,40 ⁰ / ₁₀	"	9 ⁰ / ₁₀
" "	18 lit. c) al. 1	<i>reăsig. primele de sub lit. b)</i>	"	0,84 ⁰ / ₁₀	"	1 ⁰ / ₁₀
" "	19 al. 1	<i>contracte de închiriere, subînchiriere, arendare etc.</i>	"	1,80 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	19 al. 4	<i>închirieri de fabrici, ateliere și cesiunea lor</i>	"	2,40 ⁰ / ₁₀	"	3 ⁰ / ₁₀
" "	20 al. 1	<i>pariuri la curse și sport</i>	"	4,80 ⁰ / ₁₀	"	5 ⁰ / ₁₀
" "	21 al. 1	<i>contracte aleatorii, loterii, etc.</i>	"	3,24 ⁰ / ₁₀	"	4 ⁰ / ₁₀
Art. 15 par.	1 al. 1	<i>acte de anticreză și ipotecă</i>	"	1,92 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	1 al. 3	<i>privilegiul achizitorului unui imobil</i>	"	1,92 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	2 al. 1	<i>gajarea concesiunilor pt expl. de petrol, mine etc.</i>	"	1,92 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	3 al. 1	<i>contracte de lucrări. transp, aprovizionări etc.</i>	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	4 al. 1	<i>convenț. de mandat, remunerație onorar</i>	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	4 al. 2	<i>contracte comision, reprez. agentură, achiziționări etc.</i>	"	2,40 ⁰ / ₁₀	"	3 ⁰ / ₁₀
" "	5 al. 1	<i>pactele de „quota litis“ pt. mobile</i>	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	6 al. 1	<i>constit. de rentă pt. capit. mobiliare</i>	"	3,24 ⁰ / ₁₀	"	4 ⁰ / ₁₀
" "	7 al. 2	<i>aporturi de capital la soc. pe acț.</i>	"	1,92 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	7 al. 3	<i>aporturi de capital la orice alte societăți</i>	"	3,60 ⁰ / ₁₀	"	4 ⁰ / ₁₀
" "	7 al. 9	<i>aporturile contrac. de exploatarea pădurilor și soc. pe acțiuni</i>	"	7,92 ⁰ / ₁₀	"	8 ⁰ / ₁₀
" "	7 al. 10	<i>idem. în orice alte societăți sau asociațiuni</i>	"	9,60 ⁰ / ₁₀	"	10 ⁰ / ₁₀
" "	8 lit. a) al. 1	<i>vânzări de bunuri mobile (fără factură)</i>	"	1,68 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	8 lit. a) al. 2	<i>idem pe bază de cambii pentru mărfuri</i>	"	1,44 ⁰ / ₁₀	"	1,50 ⁰ / ₁₀
" "	8 lit. b) al. 9	<i>cesiunile de cote de fabric.</i>	"	1,80 ⁰ / ₁₀	"	2 ⁰ / ₁₀
" "	8 lit. b) al. 13	<i>firme, mărci de fabrică embleme, etc.</i>	"	4,80 ⁰ / ₁₀	"	5 ⁰ / ₁₀
" "	8 lit. b) al. 15	<i>cesiuni de contracte de închiriere, angaj., comenzi</i>	"	2,40 ⁰ / ₁₀	"	3 ⁰ / ₁₀
" "	9 al. 1	<i>vânzări sau cesionări de părți sociale în div. societăți</i>	"	4,80 ⁰ / ₁₀	"	5 ⁰ / ₁₀

Art. 15 par. 10	vânzare drept farmacie, droguerie, obligaț. de mine	dela	8,40% la	9% ₀
" " " 11	vânzări de drepturi litigioase	"	8,40% „	9% ₀
" " " 12	cesiunile de drept succesoriale	"	7,92% „	8% ₀
" " " 13 al. 1	vânzări de vase plutitoare	"	4,80% „	5% ₀
" " " 13 al. 2	idem înstrăinând și pavilionul	"	7,92% „	8% ₀
" " " 14	dreptul de a construi pe terenul altuia	"	1,68% „	2% ₀
" " " 15	convenț. între soți priv. la comunitățile de bunuri	"	1,68% „	2% ₀

Conform art. II., art. 14. par. 8, din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice se modifică după cum urmează:

„Convențiunile de împrumuturi, fie chirografare, fie garantate prin gaj sau fidejusiune, creanțele și orice alte obligațiuni de plată, subrogațiile convenționale, novațiunile și actele de concordat, precum și actele de recunoaștere a unei datorii, pe termen de un an, 1 la sută:

Pe termen mai lung sau fără termen, 2 la sută.“

Conform art. IV., art. 40 din legea pentru unele măsuri financiare aplicabile pe exercițiul 1940/41, se modifică după cum urmează:

„Incepând cu impunerile la impozitul de echivalent pe exercițiul 1940/1941, la societățile comer-

cială și industriale, se va ține seama și se va scădea din valoarea instalațiilor și mașinilor, amortizările după cifra totală înscrisă prin ultimul bilanț al întreprinderilor“.

Au mai fost modificate, următoarele dispozițiuni legale fără prea mare importanță pentru operațiunile bancare propriu zise:

Conform art. III., art. 14, par. 13 al. 1, 4 și 7 din legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice;

Conform art. V., art. 2, lit. F. din legea impozitului pe lux și cifra de afaceri;

Conform art. VI—X., art. 14, 17, 18, 21 și 27 din legea pentru așezarea unei contribuțiuni naționale excepționale pentru apărarea țării.

Legea amnistiei fiscale.

In Monitorul Oficial Nr. 176, Partea I. din 1 August 1940, pagina 3923—6 a apărut „Decretul-Lege Nr. 2576 pentru extinderea amnistiei fiscale la legile fiscale“.

Atragem atențiunea asupra acestui Decret-Lege recomandând băncilor membre la „Solidaritatea“, să facă uz de favorurile acestei legi, în cazul că unele din ele, au omis în trecut să declare și să plătească drepturile Fiscului, pentru următoarele:

1. Impozitul comercial;
2. „ agricol;
3. „ pe clădiri ce ați avea asupra imobilelor Dv.;
4. „ mobiliar;
5. „ pe salarii și
6. Legea timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice.

Băncile vor putea beneficia de favorurile acestei legi, după cum urmează:

1. Impozitul comercial.

Art. 2. — Intreprinderile comerciale, care din orice împrejurări nu au fost impuse la impozitul comercial până la data prezentei legi, vor putea obține o amnistie totală și generală de plata oricăror drepturi convenite Statului sau autorităților fiscale (Tinuturilor, județelor, comunelor, Casei Fondului Național al Aviației, precum și oricăror Instituțiuni publice sau fonduri administrate direct sau indirect de autoritățile enumerate mai sus) arătate mai sus, până la data de 1 Aprilie 1940, conform art. 1, alin. 2 din lege, dacă vor declara în termen de 60 zile dela data prezentei

legi, veniturile lor pe ultimul an și dacă vor plăti în termen de 45 zile dela comunicarea procesului verbal de impunere pe 1940—1941, o cotă din impozitul comercial pe acel an, partea Statului, conform distincțiunilor de mai jos:

a) Intreprinderile comerciale, care vor fi impuse până la un venit corespunzător cl. VII inclusiv, sunt de drept amnistiate fără plata vreunei cote;

b) Intreprinderile care vor fi impuse la un venit corespunzător cl. VIII—X inclusiv, vor putea obține amnistia achitând o cotă de 10% din impozitul comercial pe anul 1940—1941;

c) Intreprinderile care vor fi impuse la un venit corespunzător cl. XI—XIII inclusiv, vor putea obține amnistia achitând o cotă de 20% din impozitul elementar pe 1940—1941;

d) Intreprinderile care vor fi impuse la un venit mai mare decât cel prevăzut de cl. XIII vor plăti o cotă de 75% din impozitul comercial stabilit pe exercițiul 1940—1941.

Art. 3. — Intreprinderile comerciale, care și-au început activitatea înainte de 1 Aprilie 1940, care au impuneri stabile, însă nu au declarat totalitatea veniturilor lor impozabile, sau nu au satisfăcut toate obligațiunile fiscale pe trecut, vor putea beneficia de amnistia totală și generală, astfel cum se arată la art. 1, alin. 2, până la 1 Aprilie 1940, dacă vor da în termen de 60 zile dela data legii, o simplă declarație în care vor arăta că doresc să beneficieze de dispozițiunile acestei legi și dacă vor achita înăuntrul aceleiași termen o cotă din impozitul comercial partea Statului, conform distincțiunilor de mai jos:

a) b) c) și d) identic cu a—d) dela art. 2.

2. Impozitul agricol.

Art. 7. — Contribuabilii care vor declara în termen de 60 zile dela data publicării legii, veniturile lor agricole neimpuse, în total sau în parte, vor fi scutiți de plata impozitului agricol, convenit până la 1 Aprilie 1940, precum și de orice sancțiuni ori verificări, dacă vor plăti în termen de 45 zile dela primirea procesului verbal de impunere o cotă de 50% din impozitul agricol elementar, ce se va stabili pe exercițiul 1940—1941, pentru veniturile ce nu au fost impuse până la data de 1 Aprilie 1940.

Proprietarii care posedă o întindere până la 5 ha vor fi scutiți pentru drepturile convenite Statului din impozitul agricol, adiționale, supracotă și sancțiuni, până la 1 Aprilie 1940 fără plata vreunei cote, așa cum s'a prevăzut la aliniatul precedent, dacă vor da declarație de impunere în termen de 60 zile dela data legii pentru întinderile neimpuse.

3. Impozitul pe clădiri.

Art. 8. — Contribuabilii care vor declara în termen de 60 zile dela data legii veniturile lor din proprietățile clădite, neimpuse în total sau în parte, vor fi scutiți de plata impozitului pe clădiri convenit până la 1 Aprilie 1940 și amnistiați de orice sancțiuni, dacă vor plăti în termen de 45 zile dela primirea procesului verbal de impunere o cotă de 50% din impozitul elementar pe clădiri, stabilit pe 1940—1941, pentru partea neimpusă până la 1 Aprilie 1940.

Clădirile noi scutite, prevăzute de art. 17 din L. C. D., vor beneficia de aceleași avantaje și aceleași condițiuni, dacă se va plăti pe lângă impozitul ce se va stabili pe 1940—1941, potrivit legii pentru înființarea unui impozit excepțional pe proprietățile clădite, în prezent scutite, din 1 Aprilie 1935 cu modificările ulterioare și o cotă de 25% din acel impozit.

Plata cotei de 25%, urmează a se face în termen de 45 zile dela primirea procesului verbal de impunere pe 1940—1941.

4. Impozitul mobilier.

Art. 9. — Toți acei care au obligația, fie de a reține și a vărsa, fie de a declara veniturile din capitalurile mobiliare de orice natură, ce sunt supuse impozitului mobilier, prevăzut de cap. III. din legea contribuțiilor directe și nu au reținut și vărsat, sau nu au declarat veniturile impozabile până la 1 Aprilie 1940, vor fi scutiți de plata impozitului mobilier cu adiționalele și supracota respectivă și amnistiați de orice sancțiuni, dacă vor declara în termen de 30 zile dela publicarea legii, veniturile realizate în ultimul an, din sursa de venituri neimpuse și vor achita în termen de 30 zile dela această declarație o cotă de 25% din impozitul mobilier elementar, partea Statului, aferent veniturilor obținute în acel an.

5. Impozitul pe salarii.

Art. 10. — Toți acei cari au obligația de a reține și a vărsa impozitul pe salarii, prevăzut de cap. V. din L. C. D., sau de a declara asemenea venituri și nu au reținut sau vărsat impozitul pe salarii respectiv, sau nu au declarat aceste venituri exigibile până la

1 Aprilie 1939, vor fi scutiți de orice impozit și amnistiați de orice sancțiuni sau verificări pe trecut, dacă vor declara, în termen de 30 zile dela data legii de față, salariile neimpuse pe 1939 și vor plăti, pe lângă impozitul pe salarii pe acel an și o cotă de 25% din acel impozit, partea Statului.

Avantajele prevăzute în alineatul precedent operează numai dacă impozitul pe anul precedent, împreună cu cota de 25% va fi achitat în termen de 30 zile dela stabilirea drepturilor Statului.

6. Legea timbrului și impozitul pe acte și fapte juridice.

Art. 13. — Persoanele fizice sau juridice, care nu au plătit în termenele legale taxele de timbru sau impozitele proporționale exigibile până la 1 Aprilie 1940, convenite la diferite acte, scrise sau verbale, vor fi amnistiați de orice sancțiuni, dacă în termen de 60 zile dela data publicării prezentei legi, vor plăti la administrația financiară respectivă, în întregime, taxele de timbru sau impozitul proporțional corespunzător.

Amnistia obținută în condițiunile acestei legi, scutește băncile de orice control sau verificare pentru impuneri, precum și de aplicarea de sancțiuni pe trecut, de aceea repetăm, este recomandabil să se recurgă la beneficiile ei.

De sigur că băncile, cari au făcut uz de Legea amnistiei fiscale dela 1 Aprilie 1940, nu vor mai putea recurge la beneficiile acestei noi legi, în ce privește impozitul comercial, decât pentru celelalte impozite specificate la capitolele precedente.

Această lege mai prevede amnistierea și a altor contravențiuni ca de ex.: impozitul profesional; taxe de consumație, valorificare și drumuri; monopolul alcoolului și a taxelor de consumație și legea vâmlor. Cum acestea în genere nu interesează băncile, n'am mai stăruit asupra acestor dispozițiuni.

Comunicat.

La încheierea revistei, am primit dela Ministerul de Finanțe, drept răspuns la demersul comunicat în fruntea numărului nostru de azi, următoarea înștiințare:

Drept rezultat cererii D-vs. Jurnalată la Nr. 12.268 din 6 August 1940, vă facem cunoscut că Ministerul prin ordinul circular Nr. 178.145 din 6 August 1940, adresat Administrațiilor financiare a dispus ca băncile mici și mijlocii din țară și îndeosebi din Ardeal, care au în portofoliul lor creanțe în conversiune și nu au achitat până acum taxa de 0,50% datorată asupra acțiunilor la purtător și nominative, să facă o nouă cerere de evaluare însoțită de bilanțul încheiat și contul de profit și pierdere pe 1939; totodată vor prezenta și scrisorile de transfer sau borderourile de vânzare, dacă le posedă, prin bursă sau în afară de bursă din care să reiasă valoarea reală la care acțiunile au fost vândute în ultimul timp. Toate acestea vor fi înaintate Ministerului pentru fixarea valorii impozitului la care vor fi supuse susmenționatele bănci.

Director:
Indescifrabil

Șeful serviciului:
Indescifrabil